

1. Nr inwentarza: 837
2. Autor/rzy: William Szekspir
3. **Tytuł egzemplarza: Troilus i Kressyda**
4. Inne wersje tytułu (wg afisza):
5. Tytuł oryginalny: Troilus and Cressida
6. Autor przekładu: Leon Ulrich
7. Współpraca (autor adaptacji):
8. Słowa kluczowe: William Shakespeare, *Troilus i Kressyda*, Lucjan Rydel
9. Data, miejsce, rok wydania [druki]:
10. Data utworzenia egzemplarza teatralnego: 1916
11. Typ zasobu: rękopis, egzemplarz teatralny
12. Oznaczenia, pieczęcie: Biblioteka Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie
13. Noty (obsada, skreślenia): obsada, skreślenia: i notatki ołówkiem czarnym, czerwonym i niebieskim, znaki suflersko-inspicjenckie
14. Język: polski
15. Opis fizyczny: s. 513, 260 x 200 mm
16. Lokalizacja oryginału: Archiwum Artystyczne i Biblioteka Teatru im. J. Słowackiego w Krakowie
17. Prawa: domena publiczna
18. Inscenizacje powiązane:
 - a) Teatr, scena: Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie
 - b) Data/y premier/y: prem. 18.03.1916
 - c) Reżyseria: Stanisław Stanisławski
 - d) Scenografia/kostiumy:
 - e) Autor muzyki:
 - f) Obsada/y:

Priam – Kazimierz Brandt

Hektor – Wacław Nowakowski

Troilus – Edmund Weychert

Parys – Bolesław Mierzejewski
Deifobus – Jan Kochanowicz
Helenus – Michał Melina
Eneasz – Robert Boehlke
Antenor – Bolesław Puchalski
Kalchas – Wacław Szymborski
Pandarus – Leonard Bończa
Agamemnon – Marian Jednowski
Menelaus – Grzegorz Senowski
Achilles – Stefan Starek
Ajaks – Władysław Żarski
Ulisses – Stanisław Stanisławski
Nestor – Józef Trzywdar
Diomedes – Wiktor Biegański
Patroklus – Stanisław Dąbrowski
Tersytes – Ludwik Czarnowski
Aleksander – Zygmunt Noskowski
Helena – Helena Zahorska
Andromacha – Wanda Jarszewska
Kassandra – Laura Pytlińska
Kressyda – Irena Solska
Giermek Troilusa – Anna Walewska

g) Identyfikacja ingerencji (autorzy ingerencji, rodzaj – np. suflerskie, reżyserskie, inspicjenta): egzemplarz suflersko-inspicjencki

h) Opis powiązanych inscenizacji:

Wystawienie tej sztuki, mało znanej i mniej cenionej przez badaczy Szekspira, było w ogóle pierwszą polską inscenizacją tego utworu, a podjęto się tego zadania za dyrekcji Lucjana Rydla, w trakcie trwania I wojny światowej. Krytycy uznali spektakl za ciekawy, choć nieudany eksperyment: mimo starannej reżyserii, nowych dekoracji i kostiumów oraz dobrej obsady (Solska jako Kressyda, Weychert jako Troilus) publiczność z trudem śledziła skomplikowane i groteskowe intrygi na tle wojny trojańskiej, rozpisane na 5 aktów i aż 10 obrazów. Domagano się skrótów i wieszczono, że spektakl dla koneserów niedługo zagości w repertuarze. Grano go 6 razy, od 18 do 23.03.1916. Na następną inscenizację *Troilusa i Kressydy* teatr polski będzie czekał do lat 60. XX wieku.

i) Uwagi

Obsada wpisana ołówkiem (przez reżysera Stanisława Stanisławskiego?), skreślenia i zmiany tekstu (także naklejone na osobnych karteczkach), liczne informacje inspicjenckie na temat ruchu i efektów świetlnych.

Na końcu notki inspicjenckie dotyczące poszczególnych obrazów: „obraz II z Eneaszem 2 heroldowie, obraz III księżyc”; „III. 4 chłopców z Parysem, melodia w orkiestrze lub za kulisami, cytra za sceną akompaniuje Pandarusowi VI. Trębacz Ajaxa, żołnierze trojańscy, paż z pochodnią p. Walewska; Sługa? Walewska (III)

Opracowanie: Dorota Jarząbek-Wasył

Opis merytoryczny do egzemplarza teatralnego zdigitalizowanego w ramach projektu digitalizacyjnego Cyfrowe Arcydzieła Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie ("CATS") - etap I, *Dofinansowanego ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury w ramach zadania KULTURA CYFROWA 2021.*